

STANOVISKO VEDOUCÍHO BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Alžběta Rajchlová: Oživé obrazy – Cesta do obrazu pomocí metod dramatické výchovy

(96 stran, 17 stran příloh)

O tématu bakalářské práce měla Alžběta Rajchlová jasno velmi brzy, už v průběhu druhého ročníku. První verzi projektu měla hotovou už o prázdninách 2021, a tak měla dostatek času na doladění jeho programu, na jeho přípravu a realizaci a nakonec také na zpracování jeho výsledků a psaní bakalářské práce. Její systematickosti a zodpovědný přístup k projektu i k psaní bakalářské práce se projevil jak na podobě projektu (jehož program realizovala se třemi různými skupinami žáků a studentů v průběhu zimního semestru 2021–2022), tak na kvalitě bakalářské práce.

Práci o využívání dramatických výchovných metod ve výtvarné výchově vzniklo na naší katedře už několik. Ale záměr Alžběty Rajchlové – využít metody dramatické výchovy ke komunikaci s konkrétními výtvarnými díly různých námětů, žánrů a směrů a k jejich interpretaci – přinesl do této „hraniční“ oblasti nové podněty a ve svém výsledku je přínosný jak pro dramatickou, tak pro výtvarnou výchovu.

Oceňuji koncepci projektu, který je připraven tak, aby účastníky vedl k hlubšímu vnímání výtvarných děl, a to jak figurativních, tak abstraktních. Diplomantce nejde o pouhou dojmologii, nespokojuje se jen se vzbuzováním zájmu o výtvarné umění u dětí a studentů, ale vede své svěřence k vnímání a poznávání konkrétních výtvarných děl, k pronikání do různých stylů a také technik a rovněž k získávání nových vědomostí o výtvarném umění.

Úvodní kapitoly o komunikaci s uměním a o interpretaci, podložené relevantní literaturou, tvoří dobrý odrazový můstek pro projekt. Zcela na místě je pasáž o některých „pomocnících na divákově cestě do obrazu“, jak to autorka trefně nazývá, tedy o galerijní edukaci a kvalitní umělecko-naučné literatuře pro děti a mládež o výtvarném umění, která se v posledních letech celkem hojně rozrůstá. Vytváří tak zdařile kontext pro úvahy o možnostech dramatické výchovy jako dalšího „pomocníka“ a tím i pro svůj projekt.

Podnětná je kapitola Metody dramatické výchovy vhodné pro cestu do obrazu, v níž pojednává o některých metodách a technikách dramatické výchovy, jež mají potenciál být „pomocníky“ na cestě do obrazů, které je tedy podle autorky možné efektivně využít pro poznávání a interpretaci výtvarných děl.

Projekt a jeho jednotlivé aktivity jsou zpracovány detailně, ale přehledně, takže si čtenář může udělat plastický obrázek o záměrech autorky i o průběhu realizací.

Zajímavé je porovnávání průběhu projektu ve třech různých skupinách (základní škola, základní umělecká škola, gymnázium) včetně toho, jak která skupina k práci přistupovala (včetně zachycení zpětné vazby od účastníků) i jak reagovali přítomní pedagogové.

Bakalářská práce je opatřena nejen nezbytným soupisem literatury (včetně článků a statí v časopisech), ale také detailním seznamem reprodukcí obrazů použitých v projektu, včetně uvedení zdroje, odkud byla reprodukce čerpána.

Pečlivě jsou také zpracovány přílohy, které dokreslují průběh jednotlivých realizací, ale navíc dokládají, že diplomantka je také dobrým pedagogem výtvarné výchovy – je zřejmé, že své svěřence dokáže dobře motivovat a inspirovat. Některé výkresy, které v průběhu projektu vznikly, mají nejen výpovědní hodnotu s ohledem na záměry autorky, ale najdeme tu i výtvořky, které jsou výtvarně zdařilé a působivé.

K přípravě a konzultacím projektu i bakalářské práce přistupovala Alžběta Rajchlová velmi zodpovědně. Jak při praktické práci na projektu, tak při psaní bakalářské práce se projevovala samostatně a tvořivě.

Bakalářskou práci Alžběty Rajchlové hodnotím jako zdařilou, **rád ji doporučuji k obhajobě a předběžně navrhuji klasifikaci B–A.**

Praha 22. května 2022

prof. Jaroslav Provazník